

Puzzle

Caprar Florin

În ore tainice, târzii, ale primului gând, pe marginea unui pat uzat și ros de vreme, cu capul în mâini și privirea pierdută-n neant, aștept numărătoare timpului să scurgă enigmaticele clipe ale nopții. Locul somnului odihnitor de mult fusese acaparat de o veghe continuă al unui eu absolut în lupta neconținută a gândurilor mele. De câștigat ai câștigat tu, da, tu, cea care, cu barosul indiferenței tale ai zdrobit în mine și ultima fărâmbă de fericire. Ridic de jos cioburile iubirii noastre, le-adun și le pun pe o masă și, ca într-un puzzle imens, încerc să reconstitui pas cu pas, pe firul amintirilor de-odinioară, ceea ce cu atâta intensitate noi am simțit. După o eternitate, în puzzle-ul aproape terminat am descoperit iubirile și geloziiile, tristețile și bucuriile, împlinirile și amăgirile, nopțile și zilele, tot ce am trăit sau am fi putut trăi și din tot acest amalgam de trăiri definite și nedefinite lipsea o singură piesă, TU.